

Οι νεκροὶ κι' ἂν κοιμῶνται σὸν τάφο
ἢ ψυχὴ μου σὺς ροῦγες διαβαίνει,
γιατὶ ἀκόμα τὸ μαῦρο τῆς κοίμα
τὴν κρατεῖ μες σὸν κόσμο δεμένη.

Κι' ἂν σὸν ἔργο σου κάποιον ἀγορεύῃς
τὸ φεγγίτη ἢ τὴ θύρα νὰ τρίζῃ,
μὴ φοβάσαι καὶ θᾶναι ἢ σκιά μου
ποῦ σὸν πρῶτα κοιτᾷ σου γυρίζει.

Τὰ δεσμά ποῦ τὴ σέσαν ὡς δούρα
στῆς ἀγάπης τὸ ἀφώτιστο κάλυτρο,
ἦρθε, ὦ Κίρκη, σὲ σὲ νὰ τ' ἀφίσῃ
πρὶν πετάξῃ σὸ σφράγιο τῆς ἀιστο.

Κανεῖς τὰ μάτια τὰ θολὰ
δὲν θέλω νὰ μοῦ κλείσῃ,
θέλω νὰ βλέπω ποῖος γελά
καὶ ποῖος θὲ νὰ δακρύσῃ.

Τὰ δύο μου χεῖλη τὰ στεγνά
δὲν θέλω νὰ κλεισθοῦν,
ἔχουν κατάρες σὶ στεγνά
κι' εὐχὲς μαζί νὰ ποῦνε.

Οὔτε βαρεῖα νὰ στανρωθοῦν
τὰ χεῖρα μου ν' ἀφίσουν,
κάποιον ζητοῦν νὰ ἐκδικηθοῦν
καὶ κάποιον νὰ εὐλογήσουν...

Γ. ΣΑΓΙΑΞΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Ποιήματα μεγάλης αξίας.

Ὁ Τσάρος δημοσιεύει ποιήματά του εἰς τὰ πλέον
σοβαρὰ φιλολογικὰ περιοδικὰ τῆς Ρωσσίας. Εἰς
ποιητὴς ὅμως πλήρης ιδιοφυΐας, ἀλλὰ πτωχότατος
ἐξετίτωσε μικρὸν τεῦχος ποιημάτων καὶ ἀπέστειλεν
ἐν ἀντίτυπον εἰς τὸν Τσάρον ὅστις διὰ τὸν εὐ-
χαριστήσῃ ἀνταπέστειλεν εἰς τὸν ποιητὴν δέσμην
χαρτονομισμάτων μετὰ χαρτοφυλακίου ἐρυθροῦ Μα-
ροκηνοῦ δέσματος φέροντος τὸν ἄλκον «Νέα ποιή-
ματα τοῦ Τσάρου Νικολάου». Μίαν ἑσπέραν μετα-
βάς εἰς τὸ Θέατρον ὁ Τσάρος εἶδεν εἰς τὴν πλα-
τεῖαν τὸν ποιητὴν καὶ τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸ Αὐτοκρα-
τορικὸν θεωρεῖον. Ὅταν παρουσιάσθῃ ὁ ποιητὴς ἡ-
ρωικήθῃ ὑπὸ τοῦ Τσάρου.

—Σὰς ἤρεσαν τὰ ποιήματά τῆς νεωτάτης σι-
χοιργίας :

—Πολὺ, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ ποιητὴς κα-
μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἔβλεπα νέαν ἐκδοσὶν αὐ-
τῶν.

Χαλκοτοίχους.

Νέον εἶδος χάρτου ταπητώσεως τῶν τοίχων ὅπου
δύνανται νὰποθῇ κοινῇ χρήσεως εἶνε τὸ ὀφειλόμενον
εἰς τὸν Κόλες, ὅστις ἐπέτυχε τὴν κατασκευὴν λεπτο-
τάτων φύλλων μετάλλου, ἰδίως χαλκοῦ, δυναμένων
νὰ χρησιμοποιοθῶσιν ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐπι-
θέμενος χάρτης ταπητώσεως. Ὁ μεταλλικὸς αὐτὸς
χάρτης δὲν ἀφίνει τὴν ὑγρασίαν νὰ διέλθῃ καὶ δύ-
νεται νὰ καθαρίζεται εὐκόλως διὰ σπόγγου. Ἀφ'
ἐτέρου δύνανται νὰ ἐπιτευχῶσι ποικιλίας χρωμάτων.

Ὁ Ὀρφεὺς τῆς Μονμάρτης.

Ἀπέθανεν εἰς τὸ Παρίσι πλήρης ἡμερῶν εἰς δη-
μοφιλέστατος τύπος, ὁ Πατριάρχης τῶν τραγουδι-
στῶν τῆς Μονμάρτης Μαρσέλ Λεγκαί. Εἰς τὸ ἐ-
νεργητικὸν τοῦ διαπρεποῦς μουσικοῦ, ὑπάρχει τὸ ἐξῆς
χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον. Μίαν νύκτα ὁ Λεγκαί,
ἐπιστρέφον ἀπὸ μίαν χοροεσπερίδα, συνώδευε μίαν
φίλην του εἰς τὸν οἶκόν της, ὅτε καθ' ὁδὸν εὐρέθη-
σαν ἀντιμέτωποι μίᾳ παρῆς ἀπάχρηδον, ἐχόντων
πολὺ κακὰς διαθέσεις. Ὁ Λεγκαί ἦτο ἄνθρωπος
πλήρης ψυχραιμίας. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἤρχισεν
νὰ πᾶρ ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐν ἀπὸ τὰ ὥραία δημοφιλῆ
τραγουδάκια του, τὰ ὅποια ἔκαμαν ὄλην τὴν Μον-
μάρτην νὰ χρέμεται ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Καὶ ὅπως
ὁ Ὀρφεὺς ἐδάμασε τὰ ἄγρια θηρία μετὰ τὴν λύραν

του οὗτω καὶ ὁ Μαροσὲλ Λεγκαὶ κατεπράυνε τοὺς τρομεροὺς ἀπάχηδες, οἱ ὅποιοι μόλις ἤκουσαν τὸ τραγοῦδι του, ἀνεγνώρισαν ἀμέσως τὸν δημοφιλέστατον ᾠοδὸν καὶ συνθέτην καὶ τὸν ἀφῆκαν ἀνενόχλητον.

Ὁ ἔρως πρὸ 4000 ἐτῶν.

Αἱ ἀγγλικά ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐρωτικὴν ἐπιστολὴν εὐρεθεῖσαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Σιφάρους πρὸς νότον τῆς Βαβυλωνίας ἀναγομένης δὲ εἰς τὴν πρὸ 4000 ἐτῶν ἐποχὴν. Εἶνε γεγραμμένη διὰ σφηνοειδῶν χαρακτῆρων ἐπὶ λεπτοτάτης πλακῶς ῥεῖ ἀργίλου. «Ὁ Θεὸς Ἥλιος καὶ ὁ Μεροδὸκ, ἔγραφεν ἡ κόρη εἰς τὸν ἐραστὴν της, —θὰ σοὶ καταστήσωσι τὸν βίον αἰώνιον! Σοὶ γράφω διὰ νὰ μάθω ἐὰν ἡ ὑγεία σου ἔχει καλῶς. Ὡστεῖλέ μου εἰδήσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου! Εὐρίσκομαι τώρα εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἀλλὰ δὲν σὲ εἶδον εἰς κανὲν μέρος καὶ τοῦτο μὲ λυπεῖ πολὺ. Γράψέ μου ὅταν δύνασαι, διὰ νὰ εἴμαι εὐτυχής. Ἐλθέ κατὰ τὸν μῆνα τῶν ἑορτῶν. Ὁ βίος αἰώνιος σοὶ ἐχορηγήθη διὰ τῶν δεήσεών μου καὶ πρὸς χαρὰν μου!»

Ἡ μεγαλειτέρα αἰθουσα.

Ἐπερατώθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Βερολίνον ἡ κατασκευὴ τῆς μεγαλειτέρας αἰθούσης ἂν μὴ τοῦ κόσμου ὅλου, ἐξάπαντος ὅμως τῆς Εὐρώπης. Τὸ μήκος της εἶνε 250 μέτρα, τὸ δὲ πλάτος 75, δηλαδή διπλασία τῆς πλατείας τοῦ ἁγίου Μάρκου, ἡ ὁποία ἔχει μήκος 175 μ. καὶ ἐπιφάνειαν 12,000 τετραγωνικῶν μέτρων ἀπέναντι τῶν 19,000 τῆς αἰθούσης ταύτης. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ἐκτίσθη φροντίδι τῆς Αὐτοκρατορικῆς αὐτοκινήτικης λέσχης καὶ τῆς Ἑταιρείας κατασκευῆς αὐτοκινήτων, θὰ χρησιμεύσῃ δὲ ὡς αἰθουσα ἰδίως ἐκθέσεως αὐτοκινήτων, θὰ δίδονται ὅμως ἐν αὐτῇ καὶ ἀθλητικαὶ ἑορταί, ἱπποδρομίαι κτλ. Ἡ αἰθουσα αὕτη, ἡ ὁποία εἰς τὸ κέντρον ἔχει ὕψος 18 μέτρων, φωτίζεται διὰ 18 χιλ. ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων.

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ὅλα τὰ Μουσεῖα τοῦ

Παρισοῦ εἶνε κλειστά. Οἱ περισσότεροι κλητῆρες ἐφόρεσαν τὸ χαλὶ καὶ ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις τῶν ἔργων ἦτο πλέον ἀδύνατος. Μόνον τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου ἦναι ἔξαιρετικῶς καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας, ὁργανωθείσης εἰς τὰς τρεῖς κεντρικὰς αἰθούσας ἐκθέσεως Ἀγγλικῆς καὶ Βελγικῆς ζωγραφικῆς.

Ἄν καὶ αἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν νὰ μετακινηθῶν ἔργα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀκόμη ὁ λιγώτερον ἀπὸ τὸ Βέλγιον, ὁ κ. Λεόνς Βενεδίτ, διευθυντὴς τοῦ ἐν λόγῳ Μουσείου, κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ ὑπερεκτὸν εἰκόνας μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Μετὰ τοὺς θεατρικοὺς κριτικοὺς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκον εὐκαιρίαν νὰ θνηθῶν τὴν τέχνην τῶν μετὰ τὴν πρώτην τοῦ Γκιτρου, οἱ τεχνοκρίται χάρις εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Μουσείου τοῦ Λουξεμβούργου θὰ μεταχειρισθῶν μετὰ πολὺμηνον ἀργίαν τοὺς αὐστηροὺς φακούς των.

Ἀνδριάς ὑπὸ μετακόμισιν.

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Μέρτς ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν προφητῶν καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ Κάιζερ. Φέρει στολὴν διδλικὴν καὶ εἰκονίζει τὸν προφήτην Δανιὴλ. Τὸν δαυαστὴν δηλαδὴ τῶν λεόντων. Ὁ Δανιὴλ τοῦ Μέρτς διακρίνεται μακρόθεν ἀπὸ τὸν ἀνεστραμμένον μύστακα καὶ τὸ ἀέτειον βλέμμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Τὰ γαλλικὰ φύλλα, ἀναγράφοντα τὴν εἰδησιν ταύτην, προσθέτουν ὅτι καλὰ θὰ κάμουν οἱ Γερμανοὶ ἀποχωροῦντες ἐκ Μέρτς νὰ συμπεριλάβουν καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Δανιὴλ—Κάιζερ.

Ταχύτης ἀναγνώσεως.

Ἡ ταχύτης τῆς ἀναγνώσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς γλώσσης καὶ τῆς συνηθείας τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Διὰ τὸν ὀφθαλμὸν ἀτόμου, ἀναγινώσκοντος πολλὰ, διέρχονται 300 ἕως 400 λέξεις κατὰ λεπτὸν, προκειμένου ἐννοεῖται περὶ εὐκόλου ἀναγνώσεως, οἷα ἡ ἀνάγνωσις μυθιστορήματος. Τὰ παιδία ἀναγινώσκουσιν ἀτελῶς, ὑπερτηδῶντα πολὺς λέξεις.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝ Ν. ΥΟΡΚΗ

πανία ἀρχαιολογικὴ ἐκθέσις πρὸς πώλησιν διαφόρων ἀντικειμένων βυζαντινῆς τέχνης προσεῖλκυσε καθ' ὅλον τὸν μῆνα Μάρου πλῆθος κόσμου εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθμὸν 707 τῆς Πέμπτης λεωφόρου κατὰ-

στημα.

Τὰ ὥραϊα καὶ ἀρχαῖα ἀντικείμενα ἔχουν συλλεγῇ ὑπὸ τοῦ κ. Χάλβορ Μπάγκ ὁ ὁποῖος περιηγήθη ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὰ χωρία τῶν Ἰονίων καὶ τῶν Αἰγαονήσων, καὶ διάφορα τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ὅπου, τίς οἶδε ἀντὶ ποίας εὐτελεστάτης τιμῆς, ἴσως ἀντὶ πινακίου φακῆς, ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀμαθεῖς χωρικῶς τὰ ἀριστουργήματα αὐτὰ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὴν ἀνεκτίμητον συλλογὴν του.

Εἰκόνες Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ἀγιογραφίαι ἐκτάκτου

τέχνης, γλυπταὶ εἰκόνες καὶ παραστάσεις ἐπὶ ὁστοῦ, ξύλου, ἐλεφαντόδοντος, Ἑλληνικὰ χειρόγραφα, ἱερὰ ἄμφια, Ἐκκλησιαστικὰ σκευή, μετρίας ἀξίας ἢ πολὺτιμοι ἀρχιερατικαὶ στολαί, κοσμήματα, σφραγίδες, ἀρχαῖα νομίσματα καὶ μέγας ἀριθμὸς ἄλλων ἀντικειμένων, ἀνερχομένων ἐν ὅλῳ εἰς 910 ἀποτελοῦν τὴν Βυζαντινὴν συλλογὴν.

Ὁ κατάλογος τῶν ἐκθεμάτων φέρει καὶ πρόλογον, γραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Καρόλου Ντέ Κάυ ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὅστις, προδιαθέντων τὸ Ἀμερικανικὸν κοινὸν πρὸς κατανόησιν τῆς ἐποχῆς εἰς ἣν ἀνήκουν τὰ ἐκθέματα, λέγει.

«Ἡ Βυζαντινὴ Τέχνη, ἥτις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ὀνομασθῇ Τέχνη τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοσοῦτον παρημελήθη ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν 15 ἐκατονταετηρίδα, ὥστε εἶνε δύσκολον νὰ τὴν πραγματοποιήσωμεν σήμερον καὶ νὰ ἐννοήσωμεν πόσον ἰσχυρὰ ἦτο ἐν Μικρασίᾳ ἐπὶ χιλιάδα ἐτῶν. Τώρα ὅτε τὰ τηλεδῶλα τῶν συμμάχων ἐξερεῦνται πῦρ καὶ σιδηρον κατὰ